

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 20.07.1967, sp. zn. 9 Tz 49/67, ECLI:CZ:NS:1967:9.TZ.49.1967.1

Číslo: 12/1968

Právní věta:

Závěr soudu o tom, že u pachatele jde o mimořádné poměry ve smyslu § 40 odst. 1 tr. zák., nelze opírat o pouhou úvahu, která není podložena důkazy. To platí i pro závěr o narušeném tělesném a duševním zdraví pachatele v souvislosti s jeho stářím.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 20.07.1967

Spisová značka: 9 Tz 49/67

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 40 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obviněný byl uznán vinným pokusem trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustil tím, že dne 25. 10. 1966 ve svém bytě bodl nožem svého syna do hlavy a způsobil mu tak řeznou ránu ve spánkové oblasti. Za to byl obviněnému uložen s použitím § 40 tr. zák. trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků.

Ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem zrušil Nejvyšší soud rozsudek okresního soudu ve výroku o trestu a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Skutková zjištění okresního soudu, pokud jde o výrok o vině, jsou správná a odpovídají výsledkům provedeného dokazování. Okresní soud však porušil zákon ve výroku o trestu. Ve svém rozsudku soud uvedl, že při výměře trestu hodnotil skutečnost, že obviněný je 71 roků stár a že vzhledem ke svému věku musí trpět určitou senilní demencí. Dále vzal soud v úvahu, že obviněný je nemocný „na plíce“ a že toto (zřejmě včetně demence) muselo mít svůj odraz i v rozčilení obviněného, který se dostal do konfliktu se synem pro majetkové záležitosti. Vzhledem k těmto okolnostem došel soud k

závěru, že je možné použít mimořádného snížení trestu ve smyslu § 40 tr. zák.

Toto rozhodnutí okresního soudu je v rozporu se zákonem, neboť soud ve výroku o trestu, pokud jde o užití § 40 tr. zák., rozhodl na podkladě neúplných skutkových zjištění.

Pouze z té skutečnosti, že obviněný je 71 roků star, nelze dospět k závěru, že musí trpět určitou senilní demencí. Jde jen o úvahu soudu nepodloženou žádným důkazem. Zjistit, zda obviněný trpí senilní demencí, nemůže soud, aniž by provedl důkaz znalci - psychiatry. Bylo proto povinností soudu, aby vzhledem k osobě obviněného, který se neustále dostává do konfliktů se svou rodinou, nařídil zkoumání duševního stavu obviněného znalci - psychiatry. Dále bylo třeba, aby se znalci vyjádřili i k vlivu alkoholu na chování obviněného.

Okresní soud ve svém rozhodnutí bez dostatečných podkladů rovněž poukázal na to, že obviněný je nemocný plicní chorobou. Bylo třeba proto i v tomto směru dotazem na OÚNZ zjistit, zda obviněný je v léčení, v jakém stadiu je jeho choroba, zda nemocný dodržuje pokyny lékaře atp.

Teprve po řádném došetření by soud mohl zjistit, zda v daném případě snížení trestu odůvodňují mimořádné poměry pachatele.

Okresní soud trest odnětí svobody podmíněně odložil a své rozhodnutí zdůvodnil jen úvahou, že se obviněný napraví bez výkonu trestu, neboť podle zprávy o pověsti a výpisu z rejstříku trestů nemá sklony k páčání trestných činů proti životu a zdraví.

Okresní soud přešel bez povšimnutí, že svědek K vypověděl, že obviněný často bil svou manželku a děti. Svědek L vypověděl, že obviněný bil jak manželku, tak i děti, že ty často nespávaly doma. Když byl obviněný předvolán na MNV, i tam manželce vyhrožoval, že ji musí zabít. Z výpovědi příbuzných obviněného je zřejmé, že pro nesnesitelné jednání obviněného se od něj jak děti, tak i manželka odstěhovaly. Naproti tomu bylo třeba prověřit obhajobu obviněného, že on sám na národním výboru hlásil, že ho syn bije, že byl proto dokonce i ošetřován již dříve v nemocnici. Tyto rozbroje prý vznikají proto, že nechtěl na syna převést dům.

Okresní soud tím, že nepostupoval tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci a neobjasnil okolnosti, které svědčí jak ve prospěch, tak i v neprospěch obviněného, rozhodl ve výroku o trestu na podkladě neúplných skutkových zjištění a jednal tak v rozporu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř.